

Τριώροφη μονοκατοικία στο Χαλάνδρι

**"ΣΚΗΝΙΚΟ" ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΔΙΑΒΙΩΣΗΣ
ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΑΣΤΙΚΟ ΙΣΤΟ**

Παρουσίαση: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΑΚΗΣ, αρχιτέκτων. Φωτογραφίες: ΚΩΣΤΑΣ ΔΡΙΜΤΖΙΑΣ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ - ΕΠΙΒΛΕΨΗ: Α - team Μελέτη Ε.Π.Ε., Γεώργιος Σταματάκης - Κατερίνα Καρανίκου
ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ: Χαρά Μαραντίδου
ΣΤΑΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ: Κωνσταντίνος Κουριδάκης
Η/Μ ΜΕΛΕΤΗ: Παναγιώτης Κωνσταντίνου

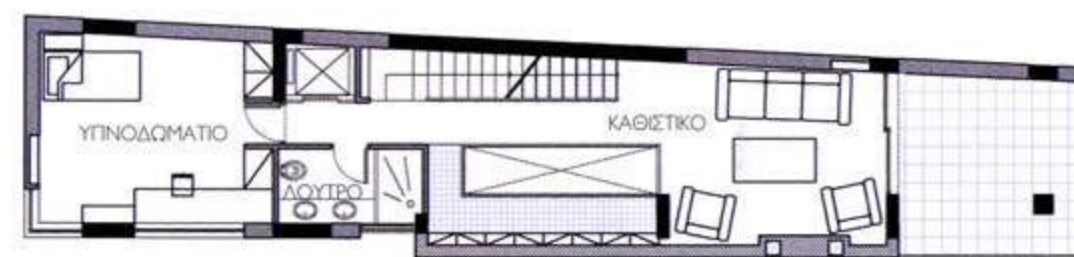
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Σωτήριος Παπάζογλου
ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ: Αμικλών 16 & Μικόνου, Κάτω Χαλάνδρι, Αττική
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΕΜΒΑΔΟ ΚΤΙΡΙΟΥ (με υπόγειο): 290 m²
ΧΡΟΝΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ: 2003
ΧΡΟΝΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ: 2004 - 2005

- 1 Το στοιχείο του ξύλου τονίζει το σημείο της εισόδου της κατοικίας.
- 2 Ο χώρος του σαλονιού με το τζάκι και την ξύλινη επένδυση.

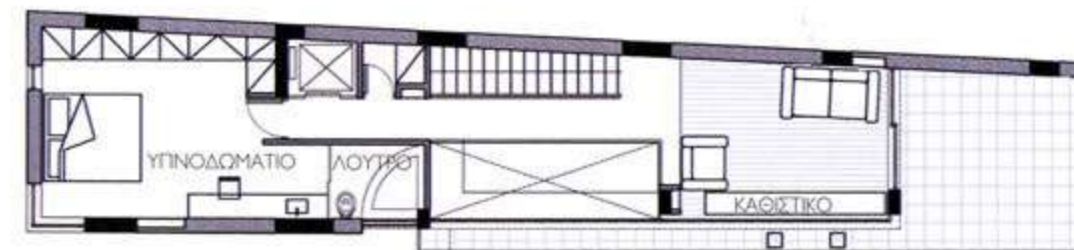
Η ιδιομορφία του οικοπέδου αποτέλεσε από την αρχή το βασικό συνθετικό άξονα σχεδιασμού της τριώροφης μονοκατοικίας στο Κάτω Χαλάνδρι. Πιο συγκεκριμένα, το οικόπεδο με μήκος τετραπλάσιο από το πλάτος του και ενταγμένο στον αστικό ιστό, με πρασιές πλάτους 4,00 m, άφηνε προς αξιοποίηση μια εξαιρετικά στενή λωρίδα γης για την κάλυψη των λειτουργικών αναγκών μιας τριμελούς οικογένειας. Επομένως, με δεδομένο το επίμηκες σχήμα, διαστάσεων περίπου 21,00 x 4,00 (m), ο αρχιτεκτονικός σχεδιασμός του κυρίου βασίστηκε στην ιδέα του "οικητικού" καθημερινής διαβίωσης μέσα στον αστικό ιστό. Ένα "οικητικό" κατάλληλα επεξεργασμένο ως προς τη βασική - επιμήκη όψη του που να λειτουργεί ως φίλτρο με το αστικό περιβάλλον, διαφυλάσσοντας έτσι την ιδιωτική ζωή των ιδιοκτητών. Παράλληλα, η στενότητα του χώρου στο εσωτερικό της κατοικίας οδήγησε τους μελετητές στη διάταξη των βασικών χώρων στα άκρα του κτιριακού όγκου, εκατέρωθεν του κεντρικού εσωτερικού αιθρίου, το οποίο συνδυάζεται με τις κατακόρυφες κινήσεις του κλιμακοστασίου και του ανελκυστήρα.

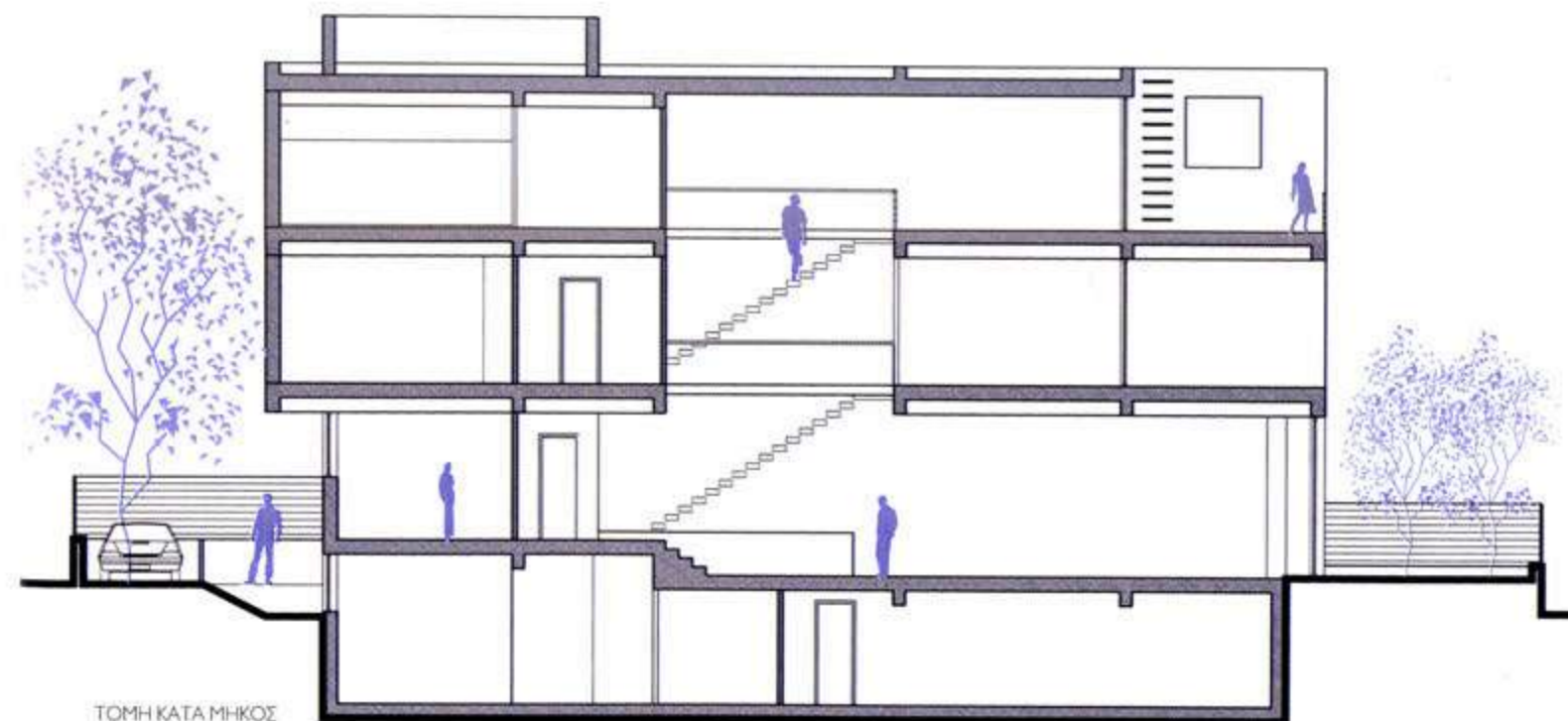
ΚΑΤΩΦΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΧΩΡΟΥ

ΚΑΤΩΦΗ Α' ΟΡΟΦΟΥ

ΚΑΤΩΦΗ Β' ΟΡΟΦΟΥ

ΤΟΜΗ ΚΑΤΑ ΜΗΚΟΣ

3
 Οι όψεις του κτιρίου αντιμετωπίστηκαν με τη λογική του "φίλτρου" από το αστικό περιβάλλον, ανάλογα με την εσωτερική λειτουργία του χώρου.
 4
 Το κλιμακοστάσιο δίνει την αίσθηση ενός ασυήτου γλυπτού, που βρίσκεται σε αρμονία με τους ανοικτούς εσωτερικούς χώρους και τη διακριτική απουσία χωρισμάτων.
 5
 Το καθιστικό του β' ορόφου.

Το οικοπέδο, ενταγμένο μέσα στο αστικό περιβάλλον, δεν είχε κάποια ιδιαίτερη θέα, ούτε σημεία φυγής. Οι χώροι καθημερινής διαβίωσης (καθιστικό, τραπεζαρία και κουζίνα) διατάσσονται στο ισόγειο, ώστε να μπορούν να συνδυαστούν με τον περιβάλλοντα χώρο του οικοπέδου, ο οποίος με την κατάλληλη διαμόρφωση αποτελεί τη φυσική προέκταση - εκτόνωση του αντίστοιχου εσωτερικού χώρου. Σ' αυτήν την κατεύθυνση εξυπηρετούν και τα μεγάλα ανοίγματα του ισόγειου, κυρίως στο καθιστικό και στην τραπεζαρία, ώστε να υπάρχει άμεση επικοινωνία ανάμεσα στο μέσα και στο έξω της κατοικίας. Ουσιαστικά δημιουργείται ένα αυτοαναφερόμενο περιβάλλον καθημερινής διαβίωσης, προφυλαγμένο από το δημόσιο χώρο της πόλης μέσω της επένδυσης από ξύλινες σανίδες στα όρια του οικοπέδου. Η κάτοψη του ισόγειου έχει αντιμετωπιστεί ενιαία, χωρίς εσωτερικούς τοίχους, με μεγάλα ανοίγματα και οπτικές φυγές προς τον κήπο.

Στο β' όροφο τοποθετήθηκαν μεταλλικές περσίδες με τη λογική του "φίλτρου", ώστε να ελέγχεται η οπτική επαφή, η ιδιωτικότητα και ο φωτισμός.

Στους δύο ανώτερους ορόφους διατάσσονται τα υπνοδωμάτια στη μια άκρη του κτιρίου, με δικό τους λουτρό. Μέσω του κεντρικού αιθρίου οδηγούν σε εσωτερικό ανοικτό καθιστικό που επικοινωνεί με σκιασμένο υπαίθριο χώρο - βεράντα. Το κεντρικό αίθριο, βασικό συνθετικό στοιχείο της κάτοψης, ενοποιεί λειτουργικά και οπτικά τις αυτόνομες μονάδες που έχει ο κάθε όροφος, επιτρέπει την ελεγχόμενη είσοδο του φωτός και δαμεί την κατοικία ως ένα ενιαίο σύνολο. Το κλιμακοστάσιο στη μια πλευρά του αιθρίου, με τα πατήματα - προβόλους δίνει την αίσθηση ενός αυστηρού γλυπτού, που βρίσκεται σε πλήρη αρμονία με τους ανοικτούς εσωτερικούς χώρους και τη διακριτική απουσία χωρισμάτων. Η βασική πρόκληση στο σχεδιασμό ήταν οι οπτικές φυγές στο εσωτερικό να μεγεθύνουν την κλίμακα του χώρου με όσο το δυνατόν πιο ήπιο χαρακτήρα.

Τέλος, όσον αφορά στις όψεις, αντιμετωπίστηκαν με τη λογική του "φίλτρου" από το αστικό περιβάλλον, ανάλογα με την εσωτερική λειτουργία του χώρου. Έτσι, τα πλήρη στοιχεία με τα επιμήκη κατακόρυ-

φα ανοίγματα αντιστοιχούν στα υπνοδωμάτια και στο καθιστικό - βιβλιοθήκη του α' ορόφου, ενώ τα μεγάλα ανοίγματα του ισογείου και του β' ορόφου αποτελούν τη φυσική προέκταση της κατοικίας προς τα έξω. Ειδικά στο β' όροφο, η λογική του φίλτρου ενισχύθηκε με την τοποθέτηση μεταλλικών περσίδων, ώστε να ελέγχεται η οπτική επαφή, η ιδιωτικότητα και ο φωτισμός. Το στοιχείο του ξύλου στην περίφραξη επαναλαμβάνεται και στην όψη του κτιρίου, τονίζοντας το σημείο της εισόδου μαζί με την ιδιαίτερα σχεδιασμένη είσοδο στον περιβάλλοντα χώρο.

Εφόσον όλοι οι εσωτερικοί χώροι έχουν άμεση επαφή με το περιβάλλον της πόλης, οι όψεις του κτιρίου αποτελούν το φλοιό που κρύβει και ταυτόχρονα προβάλλει την εσωτερική λειτουργία, εναλλάσσοντας τα κενά με τα πλήρη, με τρόπο που να φιλτράρει κατά περίπτωση τις οπτικές φυγές προς τα έξω. Μια κατοικία, της οποίας η τομή "συμπίπτει" με την όψη, αποτελώντας έτσι το καθημερινό σκητικό διαβίωσης μέσα στον αστικό ιστό. ■